UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Ser[mo] ii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Visual Library

vos eritʒ mihi ppl's ⁊c̃. Et nõ audiert ne
q̧ inclinauert aurẽ ſuã: ſʒ abierũt in volu-
ptatibꝫ ſuis ⁊ prauitate cordis ſui mali.
¶ Sexto ꝓpt̃ lõgã egritudinis ↄtinuatio
nẽ. Lõga egritudo ẽ mala ↄſuetudo ꝓpt̃
quã induratˀ cor. Hiere. xvij. Indurauert
ceruicẽ ſuã ne audirẽt me. Exẽplũ de iu-
deis induratʒ q̃ nolebãt audire ꝟbũ dñi.
Et ḋ ſodomitʒ q̃bꝫ videbatˀ loth: q̃ſi ludẽs
loq̃. Hiere. xvij. Indurauerũt ceruicẽ ſuã
ne audirẽt me: ⁊ ne acciperẽt diſciplinã.

Tertiꝰ ar. Aud. ⁊c̃. Cauete ne ſitʒ de
nũero ſurdoꝝ ⁊ mutoꝝ. Multũ time
tis morbos ⁊ incõueniẽtia corporis. Sʒ
notate q̃m vt iura dicũt. Aĩa ẽ p̃ferẽda q̃
buſcũq̧ rebꝫ. C. ḋ ſacroſã. ecc. l. Sãcim
Et. xij. q. j. Precipimꝰ. Fugeretʒ credo di-
ligẽter ea q̃bꝫ corꝑaliter efficeremini ſur-
di ⁊ muti corꝑe ⁊c̃. puta ſi vobꝫ diceretˀ ab
experto ſi de hoc comederis ſurditatẽ incur
res: ⁊ loq̃ndi vſum ꝑdes ⁊c̃. Multo ma-
gis fugienda ſũt ea q̃bꝫ aĩa fit ſurda ⁊ mu-
ta. Deut. iiij. Animã tuã ſollicite ſerua.

¶ Dñica. xij. poſt trinitatẽ. Ser. ij.

Epheta quod e

ẽ ⁊c̃. Nõ ſumꝰ ſufficiẽtes cogita-
re aliq̃d a nobꝫ q̃ſi ex nobꝫ ſʒ ſuf-
ficiẽtia nr̃a ex ḋo ẽ. ij. Coꝝ. iij. Tria ſt̃ cõ-
ſiderãda q̃ꝝ ↄſideratio nos inducere dʒ
ad corda nr̃a chr̃o aperienda.
¶ Primũ ẽ nr̃e ↄditõis imbecillitas. Nõ
ſumus ſufficiẽtes.
¶ Scd̃m imbecillitatʒ generalitas. ali-
quid cogitare ⁊c̃.
¶ Tertiũ ẽ nr̃e ↄſolatõis ſecuritas: ſʒ ſuf
ficiẽtia nr̃a. ⁊c̃. ¶ De p̃mo ⁊ ſcd̃o. Eſa. xl.
Oẽs gẽtes q̃ſi nõ ſint ſic ſũt corã ḋo ⁊ q̃ſi
nihilũ ⁊ inane reputate ſt̃ ei. ¶ De tertio.
Phil. ij. Deꝰ oꝑatˀ in nobꝫ ⁊ velle ꝑficere
Et j. Coꝝ. xij. Deꝰ oꝑatˀ oĩa in oĩbꝫ. Et
Eſa. xx. Oĩa oꝑa nr̃a oꝑatꝰ es in nobꝫ dñe
¶ Epheta. ⁊c̃.

Primꝰ ar. An bone volũtatʒ ſit vnꝰ
ſolꝰ finis: Q̃ nõ: q2 p̃t vnꝰ finis bonꝰ
ordinari ad aliũ: ꝫ̃ bona volũtas ordinata
ad p̃orẽ finẽ: habebit plr̃es fines. ¶ Cõtra.
Nlla ẽ bona volũtas niſi q̃ ordinatˀ ad glo
riã dĩ. ¶ Rñdet Bon. i. iij. diſ. xxxviij. q̧
bone volũtatʒ vnꝰ ſolꝰ ẽ finis p̃ncipal' ꝓpt̃
qḋ notãdũ q̧ plr̃es fines ſtatuere p̃t ẽẽ tpli
citer. Uno mõ q̧ ſit finis ſub fine ⁊ ꝓpt̃ fi-
nẽ. Alio mõ q̧ vnꝰ ſit finis p̃ncipal' alter
nõ p̃ncipalis: nec tñ relatꝰ actualiẽ ad p̃n
cipalẽ. Tertio mõ ſic q̧ vtẽq̧ ſit finis p̃ncipa
lis. Exm̃ ḋ p̃mo mõ. Põt q̃s ire ad eccl'aʒ
ad ꝑcipiẽdas diſtributões: itẽdẽs tñ p̃nci
paliẽ laudes ḋo decãtare ſʒ ſil' cũ h̃ obtine
re pecuniã vt det pauꝑibꝫ: vl' ad alios vſꝰ
ad dei honorẽ ↄuertat. De ſcd̃o mõ. Põt
ire intendẽs deo placere ⁊ ſimul cũ h̃ pecu
niã adq̃rere quã tñ adq̃ſitionẽ ad deũ nõ
refert: nec tñ pecuniã ſtatuit finẽ p̃ncipalẽ
q2 vicʒ nõ diligit eã ꝓpt̃ ſe. De tertio mõ
p̃t q̃s ire ad eccliam duplici intẽtiõe. Ita
q̧ vult ḋo placere ⁊ pecuniã obtinere quã
ſic auarꝰ appetit adq̃rere: vt poſſit theſau
rũ ampliare ⁊ in ea delectari ꝓpt̃ ſe. Prio
mõ ſtauere diuerſos fines: bonũ ẽ meri-
toriũ. Scd̃o mõ: nõ ẽ bonũ neq̧ bone vo
lũtatis: formaliẽ loq̃ndo. Attñ nõ ſic re-
pugnat q̃n poſſit cũ ea ſtare: ẽ enĩ ibi pec-
catũ veniale nõ mortale. Et h̃ vult dice-
re Aug. in lib. ↄfeſ. cũ ait. Minꝰ te amat
q̃ tecũ aliquid amat: qḋ nõ ꝓpt̃ te amat.
Tertio mõ ſtatuere diuerſos fines eſt ↄ̃
bonã volũtatẽ. Talis ei vult duobꝫ dñis
ſeruire qḋ ẽ impoſſibile. ſic Matth. vj. dr̃.
Talibus cõminatˀ ſcriptura ve dãnatiõis
Ecci. ij. Ue pctõri terrã ingrediẽti duabꝫ
vijs. Cũ igitˀ vnũ ſit ſũmũ ⁊ veꝝ bonũ qḋ
quietat hũanũ deſideriũ neceſſe ẽ q̧ volũ
tas ad hoc q̧ recta ſit: ſibi ſtatuat vnicuʒ
finẽ p̃ncipalẽ. Uñ in pſona dĩ dr̃ Apo. vl.
Ego ſum alpha ⁊ o p̃mus ⁊ nouiſſimus
principiũ ⁊ finis. Hec Bon. ¶ Pro ſuñ.
Cũ ſm̃ Phm ſcd̃o phyſi. Finis ſit cã cau
ſarũ multũ ad hoc conari debemꝰ vt ſcia
mus ad quẽ finẽ nr̃a ſũt oꝑa dirigẽda Io.
Perſiꝰ. Diſcite o miſeri cãs cognoſcere
reꝝ. Quid ſumꝰ: aut q̃dnã victuri gigni-
mur. Queritˀ ꝫ̃. An bone voluntatis ⁊c̃.
Dic rñ. vr̃s. Ex quo ↄcludẽ q̧ miſeri ſunt
q̃ ea q̃ ſunt ex genere bona faciunt mala,
aut ꝓpter pecuniã: aut ꝓpter vanã gloriã:
q2 videlʒ pro re tam caduca amittunt in-
corruptibilia bona. Uñ de vanigloriosis
dr̃ Matth. v. Amen dico vobis recepe-
runt mercedẽ ſuã. Miſerrimi etiã gene-
raliter omnes peccatores ſunt qui finem

ſuū ſtatuūt in amore ſuipſoꝝ ⁊ in ꝓꝛijs
voluptatibꝫ. Ber. Ve ve ve. vapoꝛ ē ad
modicū pareſ q̄ eſt ne felicitatꝫ aditū inſcēdi
dit. Audite auari: excōicati: piuri. ⁊c. Nō
poteſtꝫ certe ad finē ꝑtingere bonoꝝ: qm̄
finē ꝯtrariū incēditꝫ ¶ Figura. Num. ix.
Filij iſrl̄ nolētes ſeq̄ Moyſen perierūt in
deſerto: nec ad terrā ꝓmiſſiōis ꝑuenerūt.
Spūaliter: Nolētes ſeq̄ chr̄m in deſerto
p̄ntis vite nō intrabūt in terrā ꝓmiſſiōis
Greg. Qui chr̄i veſtigia ſeq̄ dedignanꝭ: q̄
temeritate ſperāt ad eius claritatꝫ conſe/
quēda gaudia ꝑuenire poſſe

S Ecūdus articl's: In p̄ceō. ⁊c. In h̄
dicendū de p̄mo ſuꝑius ꝓpoſito. ſ. ō
pctōris p̄paratiua diſpōne ad hoc ꝙ curēt
Ad quā p̄paratiōnē tria ſunt neceſſaria q̄
nobis ex euāgelio inſinuanꝭ:

¶ Primū pctōris a pctō reuerſio.

¶ Scōm regrediētis ad dn̄m acceſſio

¶ Tertiū accedētis humil' depcatio

¶ Primū igiꝭ ⁊c. iiij. Re. xvij. Reuertimi
a vijs vr̄is peſſimis: hoc ſignaꝭ ꝑ h̄ ꝙ ve/
nit ieſus de finibꝫ tyri ⁊ venit ꝑ ſidonē ad
mare galilee inter medios fines decapo/
leos. i. regiōis decē vrbes ꝯtinētis. Dis
ei chr̄i actio: noſtra ē inſtructio. Si ergo
vis curari: ſeq̄ris exēplarē curatiōꝫ medi/
ci: exeas de tyro. i. de pctō ceſſando de ce/
tero ab ope pcti. Tyr⁹ em̄ anguſtia inter/
p̄taꝭ. In pctō aūt mlta eſt anguſtia. Si/
don āt interp̄taꝭ venatio. Exiēs ḡ ō pctō
trāſire habes ꝑ ſidonē. i. diaboli venatiōꝫ
ſiue impugnatiōꝫ ſibi reſiſtēdo ⁊ venire i
mare galilee. i. in amaritudinē cordis: de/
teſtādo pctā tua: vt ſic trāſmigrare vale/
as ad obtinēdaꝫ remiſſionē inter medios
fines decapoleos. i. inter affectōes obſer
uādi decē p̄cepta leg' diuie. Ps. Declina
a malo ⁊ fac bonū. ¶ Scōm ē regrediētꝫ
ad dn̄m acceſſio. Ps. Accedite ad eū. Et
hoc ſignaꝭ ꝑ hoc ꝙ adducūt ei ſurdū ⁊ mu
tū. i. pctōrē q̄ ſurdus eſt ⁊ mut⁹ ſpūal'r: vt
pꝫ ex p̄cedēti ſmōe. Adducit aūt ad dn̄ꝫ
pctōreꝫ vera fides. Ro. v. Acceſſuꝫ hēm⁹
ꝑ fidē. ¶ Tertiū eſt accedētis hūilis dep̄
catio q̄ notaꝭ in hoc ꝙ dep̄cabanꝭ eū vt i/
ponat illi manū. ſ. mie. Ps. Reſpexit dn̄s
in orōꝫ humiliū ⁊c. Idē. Cor ꝯtritū ⁊ hu
mi. de⁹ nō deſpi. ¶ Exem̄ habem⁹ in cha
nanea Matt. xv. In publicano Lu. xviij
In magdalena Lu. vij. In latrone iuxta
dn̄m pendente Lu. xxiij. Chryſ. Talis ē
talis mihi crede erga hoīes dei pietas: ꝙ
nūq̄ ſpernit p̄niaꝫ ſi ei pure ⁊ ſimpl'r offe

T Erti⁹ art. Audi. ⁊c. Cauete (ratur.
ne negligētes ſitꝫ accedere ad dn̄ꝫ q̄ ve
re medic⁹ eſt aiaꝝ. Lex dr̄: Quilibet debꝫ
ꝓ ſuis negocijs vigilare. ff. ō pactꝫ. l. Sū/
ma. Et cuilibꝫ iputaꝭ nō ſolū dol⁹: ſꝫ etiā
ſua negligētia. De ꝯſtitutiōibꝫ. Si auteꝫ.
Dicite. Siq̄s vr̄m eſſet ſurd⁹ aut alio ḡ/
ui morbo vexat⁹: ⁊ ſciret alicubi eſſe me/
dicū expertū: beniuolū: ⁊ liberalē q̄ vellet
et poſſet ſtatim curare nihil ab eo exigēs
Credo diligenꝭ ad eū curreret. Expone et
applica notādo: ꝙ mlto magis ꝓ aīa labo
randū eſt q̄ꝫ ꝓ corꝑe. Io dr̄ Ecci. xxx. Mi
ſere anie tue placēs deo.

¶ Ser. ij. ꝓ eadē dn̄ica. xij. poſt Trini.

E Phetaqd

⁊c. Idoneos nos fecit mi
niſtros noui teſtamēti. ij.
Coꝝ. iij. Tria ſꝫ ibi notāda ad q̄ ꝯſiderā/
da ſunt ap̄ienda corda.

¶ Prim̄ miſtratōis veritas: Nos fe. mi.

¶ Scōm veritatꝫ ſecuritas: Idoneos.

¶ Tertiū ſecuritatꝫ ſublimitas: Noui te.

¶ De p̄mo. j. Pe. iiij. Siq̄s miniſtrat tanq̄
ex virtute quā adminiſtrat de⁹ De ſcdo
⁊ tertio. j. Coꝝ. iiij. Sic nos exiſtimet hō
vt miniſtros chr̄i ⁊ diſ. mini. dei.

¶ Salutatio.

¶ Epheta ⁊c.

P Rim⁹ arti. An charitas ſit finis ad
quē referri dn̄t volūtates nr̄e: Q, nō
Finis et p̄ncipiū ſunt diſtincta: ſed chari/
tas eſt radix oim̄ bonaꝝ affectionū: ḡ non
finis Cōtra. j. Tim. j. Finis p̄cepti ē cha
ritas. Rn̄det Bona. in. ij. di. xxxviij. dicēs
Mgr̄ recte dr̄ finē oīs bone volūtatꝫ eſſe
charitatē ſecut⁹ in hoc doctrinā apl'i: ⁊ be
ati Aug. in ench. Notandū tn̄ ꝙ finis dr̄
tripl'r. vicꝫ Finis in q̄ q̄eſcit: ⁊ finis q̄ q̄eſci
tur. Et h̄ dupl'r vel ſimpl'r: vel vt nūc. Et
q̄libet iſtoꝝ modoꝝ charitas eſt bone vo
lūtatis finis. Nā charitas increata eſt fi/
nis in q̄ q̄eſcit. Charitas creata ꝯſūmata
eſt finis q̄ ſimpl'r q̄eſcit in deo. Charitas

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN